

Nazwa modułu zajęć: Kultura popularna i audiowizualna

Rok akademicki: 2019/2020 Kod: HSOC-1-508-s Punkty ECTS: 3

Wydział: Humanistyczny

Kierunek: Socjologia Specjalność: —

Poziom studiów: Studia I stopnia Forma studiów: Stacjonarne

Język wykładowy: Polski Profil: Ogólnoakademicki (A) Semestr: 5

Strona www: <http://www.wh.agh.edu.pl/main/pl/programy-zajec-i-sylabusy>

Prowadzący moduł: prof. dr hab. Skowronek Katarzyna (kskowronek85@gmail.com)

Treści programowe zapewniające uzyskanie efektów uczenia się dla modułu zajęć

Celem zajęć jest zapoznanie studentów z przemianami jakimi ulega kultura w społeczeństwach 21 wieku.

Opis efektów uczenia się dla modułu zajęć

Kod MEU	Student, który zaliczył moduł zajęć zna i rozumie/potrafi/jest gotów do	Powiązania z KEU	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć
Wiedza: zna i rozumie			
M_W001	kurs buduje kompetencje uczestników w zakresie różnych obszarów kultury popularnej sposobów jej funkcjonowania i różnych jej uwarunkowań	SOC1A_W17, SOC1A_W16	Aktywność na zajęciach, Egzamin, Esej
Umiejętności: potrafi			
M_U001	umiejętność kompetentnego interpretowania i krytycznego analizowania dzieł współczesnej kultury (przede wszystkim popularnej), samodzielnego myślenia i wypowiadania własnych sądów	SOC1A_U15, SOC1A_U11	Aktywność na zajęciach, Egzamin, Esej
M_U002	W czasie kursu uczestnicy ćwiczą umiejętność interpretacji dzieł kultury wizualnej, głównie w aspekcie społecznym	SOC1A_U01, SOC1A_U13	Egzamin
Kompetencje społeczne: jest gotów do			

M_K001	Samodzielnie podejmuje i rozwiązuje postawione przed nim zadania teoretyczne i praktyczne.	SOC1A_K04	Projekt, Prezentacja
M_K002	Ma postawę krytycznej wobec rozmaitych nurtów współczesnej kultury i rozumienie jej społecznego zaplecza.	SOC1A_K02	Aktywność na zajęciach, Egzamin, Esej

Liczba godzin zajęć w ramach poszczególnych form zajęć

Suma	Forma zajęć dydaktycznych										
	Wykład	Ćwiczenia audytorijne	Ćwiczenia laboratoryjne	Ćwiczenia projektowe	Konwersatorium	Zajęcia seminaryjne	Zajęcia praktyczne	Zajęcia terenowe	Zajęcia warsztatowe	Prace kontrolne i przejściowe	Lektorat
30	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Matryca kierunkowych efektów uczenia się w odniesieniu do form zajęć i sposobu zaliczenia, które pozwalają na ich uzyskanie

Kod MEU	Student, który zaliczył moduł zajęć zna i rozumie/potrafi/jest gotów do	Forma zajęć dydaktycznych										
		Wykład	Ćwiczenia audytorijne	Ćwiczenia laboratoryjne	Ćwiczenia projektowe	Konwersatorium	Zajęcia seminaryjne	Zajęcia praktyczne	Zajęcia terenowe	Zajęcia warsztatowe	Prace kontrolne i przejściowe	Lektorat
Wiedza: zna i rozumie												
M_W001	kurs buduje kompetencje uczestników w zakresie różnych obszarów kultury popularnej sposobów jej funkcjonowania i różnych jej uwarunkowań	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Umiejętności: potrafi												
M_U001	umiejętność kompetentnego interpretowania i krytycznego analizowania dzieł współczesnej kultury (przede wszystkim popularnej), samodzielnego myślenia i wypowiedzania własnych sądów	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
M_U002	W czasie kursu uczestnicy ćwiczą umiejętność interpretacji dzieł kultury wizualnej, głównie w aspekcie społecznym	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Kompetencje społeczne: jest gotów do												

M_K001	Samodzielnie podejmuje i rozwiązuje postawione przed nim zadania teoretyczne i praktyczne.	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
M_K002	Ma postawę krytycznej wobec rozmaitych nurtów współczesnej kultury i rozumienie jej społecznego zaplecza.	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Nakład pracy studenta (bilans punktów ECTS)

Forma aktywności studenta	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach dydaktycznych/praktyka	30 godz
Przygotowanie do zajęć	10 godz
przygotowanie projektu, prezentacji, pracy pisemnej, sprawozdania	15 godz
Samodzielne studiowanie tematyki zajęć	15 godz
Egzamin lub kolokwium zaliczeniowe	2 godz
Dodatkowe godziny kontaktowe	4 godz
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	76 godz
Punkty ECTS za moduł	3 ECTS

Pozostałe informacje

Szczegółowe treści kształcenia w ramach poszczególnych form zajęć (szczegółowy program wykładów i pozostałych zajęć)

Wykład

Kultura popularna i audiowizualna

1-2. Od kultury masowej do kultury popularnej. Kultura masowa jako pojęcie historyczne. Definicje. Główne teorie kultury masowej. Kultura ludowa a kultura masowa. Typy tekstów kultury masowej. Kultura popularna – podstawowe pojęcia i definicje. Refleksyjny i kulturotwórczy charakter kultury popularnej. Obszary funkcjonowania kultury popularnej i jej przejawy. Relacje i różnice między kulturą masową i popularną. Na czym polega analiza semiotyczna tekstów popkulturowych.

D. Strinati, Wprowadzenie do kultury popularnej, Poznań 1998.

3. Makdonaldyzacja w ujęciu Georga Ritzera; jej wyznaczniki i społeczne konsekwencje, rola racjonalizacji (M.Weber); reakcja – społeczny bunt (ruchy „no logo”, „slow food” i in.). Kultura popularna w muzyce, disco polo – obieg społeczny i katalog motywów pojawiających się w tekstach.

G.Ritzer, Makdonaldyzacja społeczeństwa. Wydanie na nowy wiek, Warszawa 2003

4. Serializacja i seryjność jako cechy kultury popularnej. Sequel i remake. Serial –

opera mydlana – telenowela. Seriale telewizyjne w epoce konwergencji mediów. Seriale a poczucie wspólnotowości. Seriale jako źródło wiedzy. Amerykańskie seriale 2.0 Analiza przypadków: Seks w wielkim mieście; Doktor House, Gotowe na wszystko; Z Archiwum X i inne; kulturowe funkcje serialomanii.

A.Nacher, Serial 2.0 – model do składania, w: Post-soap. Nowa generacja seriali telewizyjnych a polska widowania, red. M.Filiciak i B.Giza, Warszawa 2011, s. 224-236
9i inne teksty z tej książki)

5. Literatura popularna – Harlequine – analiza cech literatury kobiecej; James Bond – analiza struktury narracyjnej powieści I.Fleminga (U.Eco); Współczesny kryminał i jego funkcjonowanie w popkulturze; Fenomen popularności powieści J. K. Rowling, P. Coelho, D. Browna. Obiegi literackie.

Słownik Literatury Popularnej, red. T. Żabski, Wrocław 2006.

6. Religia a popkultura. Pomiedzy religijnością a duchowością. „Niski” New Age i nowa duchowość. Relacje między religią a popkulturą. Czy kultura popularna może stworzyć nową religię? Modele duchowości współczesnego człowieka i ich przejawy w popkulturze (od religijności ludowej do .

B.Dziadzia, Naznaczeni popkulturą. Media elektroniczne i przemiany prowincji, Gdańsk 2014, tu rozdział pt. Wspólnota konsumpcji i sacrum, s. 165-215.

7. Kultura popularna a tożsamość narodowa i etniczna. Rasizm a kultura popularna. Naród i ideologie nacjonalistyczne w popkulturze. Tradycja i polska historia (także PRL) a popkultura. Rytuały narodowe w kulturze popularnej. Inscenizacje narodu. Rasizm a niektóre subkultury młodzieżowe. Antyrasistowskie zaangażowanie w kulturze popularnej.

T. Edensor, Tożsamość narodowa, kultura popularna i życie codzienne, Kraków 2004

8. Popkomunizm. Kultura masowa w państwach totalitarnych i autorytarnych. Doświadczenie komunizmu i okresu PRL-u w polskiej popkulturze. Ludyczny i nostalgiczny wymiar kultury PRL-u. Kultura repetycji i redefinicji. Gadżety popkultury. Kapitan Żbik – ciągle żywy? Nowa Huta jako atrakcja turystyczna. Muzeum PRL w Kozłowie.

Pop komunizm. Doświadczenie komunizmu a kultura popularna, red. M. Bogusławska, Z. Grębecka, Kraków 2010; stąd tekst Katarzyny Górskiej, Nostalgia za PRL-em i ostalgia, Kraków 2010, s. 217-227

9. Dziecko a konsumpcjonizm. Barbie; historia pewnej lalki, która stała się artefaktem kulturowym; Barbie a kultura zakupów. Seria Monster High – lalki noire czy ekspansja mitu wampirycznego; Hello Kitty „jako symbol szatana”. Kulturowe i historyczne wzorce superbohaterów.

M.F.Rogers, Barbie jako ikona kultury, Warszawa 2003

B.Racięski, Superbohater z(a)bawia widza. Filmowe opowieści o nadludziach jako aktualizacja wzorców biblijnych, w: Pozareligijne wymiary duchowości, red. Z.Pasek, K.Skowronek R.Tyrała, Kraków 2013, s. 121-134.

10. Kicz i kamp. Definicje kiczu. Kicz jako problem antropologiczny. Kicz jako źródło radości. Kicz a sztuka. Kicz w sferze religijnej. Kicz a kamp – cechy wspólne, różnice. Przejawy kampu we współczesnej kulturze. Studium przypadków.

K.Półciennik, Sztuka szczęścia – czyli dlaczego lubimy kicz?

<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,61191>. p560

11. Prasa a popkultura. Kultura „pierwszych stron”. Definicja tabloidów w ujęciu medioznawczym i kulturoznawczym. Tabloidyżacja współczesnej kultury. „Kolorowa” prasa kobieca i młodzieżowa – studium przypadków.

D.Piontek, Tabloidyżacja i dziennikarstwo, w: „ZNAK” marzec 2011, nr 670, dostępny: <http://www.miesiecznik.znak.com.pl/4487/calosc/tabloidyżacja-i-dziennikarstwo>

12. Sportowe widowiska jako element kultury popularnej; środowiska fanowskie; Ewolucja historyczna i wpływ nowych mediów. Gry jako element tożsamości narodowej; Sport a przynależność społeczna; Gry w sieci; RPG – analiza funkcji społecznych.

Media – eros – przemoc. Sport w czasach popkultury, red. A.Gwóźdź, Kraków 2003.
M. Filiciak, Wirtualny plac zabaw. Gry sieciowe i przemiany kultury współczesnej, Warszawa 2006.

13. Film w popkulturze. Przemysł filmowy a film jako dzieło sztuki. Zmiana pozycji filmu we współczesnym pejzażu audiowizualnym. Digitalizacja filmu jako zjawisko estetyczne. Główne tendencje rozwojowe sztuki filmowej. Wątki mitologiczne we współczesnym filmie na przykładzie cyklu Gwiezdných wojen i Matriksa.

W.Żurek, Od struktur mitologicznych w filmie do fenomenów religijnych w rzeczywistości społecznej na przykładzie Gwiezdných wojen George’a Lucasa, w: Ex Nihilo, 2009, nr 1.

<http://www.exnihilo.religioznawstwo.uj.edu.pl/ex-nihilo-1-2009>

14. Telewizja. Historia telewizji. Cechy telewizji. Paleo- i neotelewizja, internetyzacja telewizji (czy koniec telewizji?). Telewizja – video – telewizja internetowa. Modele odbioru. Prawda a kłamstwo telewizji. Ekshibicjonizm telewizyjny. Celebryci. Talk-show.

W. Godzic, Telewizja i jej gatunki po „Wielkim Bracie”, Kraków 2004.

M. Halawa, Życie codzienne z telewizorem, Warszawa 2006

15. Jak analizować stronę www; Internet 2.0. wspólnoty dyskursywne, wspólnoty fanowskie; nowe strategie komunikacyjne: nawigacja, gra, interaktywność, interakcyjność, immersja.

Lektury wymienione poniżej poszczególnych wykładów znajdują się w Bibliotece WH

Literatura podstawowa:

J. Fiske, Zrozumieć kulturę popularną, Kraków 2010.

M. Krajewski, Kultury kultury popularnej, Poznań 2003.

J. Storey, Studia kulturowe i badania kultury popularnej. Teorie i metody, Kraków 2003.

D. Strinati, Wprowadzenie do kultury popularnej, Poznań 1998.

Kultura popularna. Konteksty teoretyczne i społeczno-kulturowe, red. A.Gromkowska-Melosik i Z.Melosik, Kraków 2010 (stąd przynajmniej studia: Z.Melosika, J.Barańskiego).

Metody i techniki kształcenia:

Wykład: Treści prezentowane na wykładzie są przekazywane w formie prezentacji multimedialnej w połączeniu z klasycznym wykładem tablicowym wzbogaconymi o pokazy odnoszące się do prezentowanych zagadnień.

Warunki i sposób zaliczenia poszczególnych form zajęć, w tym zasady zaliczeń poprawkowych, a także warunki dopuszczenia do egzaminu:

Wymagania do zaliczenia kursu:

Obowiązkowa znajomość treści wykładów i lektur podstawowych.

Napisanie artykułu (eseju) na ustalony z prowadzącym temat związany z szeroko pojętą kulturą popularną i audiowizualną. Rozmiar tekstu to ok. 8-10 stron (z bibliografią). Warto konsultować postępy prac z prowadzącym.

Egzamin ustny

II i III termin bez zmian.

Zasady udziału w poszczególnych zajęciach, ze wskazaniem, czy obecność studenta na zajęciach jest obowiązkowa:

Wykład:

- Obecność obowiązkowa: Tak

- Zasady udziału w zajęciach: Studenci uczestniczą w zajęciach poznając kolejne treści nauczania zgodnie z sylabusem przedmiotu. Studenci winni na bieżąco zadawać pytania i wyjaśniać wątpliwości. Rejestracja audiowizualna wykładu wymaga zgody prowadzącego.

Sposób obliczania oceny końcowej

Kultura popularna i audiowizualna

Ocena pracy rocznej - eseju zaliczeniowego - 25%

Wiedza i umiejętności zaprezentowane przez studenta na egzaminie - 75%

Brak przestrzegania wyznaczony terminów także pozwala prowadzącemu obniżyć ocenę końcową.

Sposób i tryb wyrównywania zaległości powstałych wskutek nieobecności studenta na zajęciach:

zaległości powstałe na wskutek nieobecności (powyżej dwóch) trzeba uzupełnić w zakresie i formie określonej przez osobę prowadzącą zajęcia.

Wymagania wstępne i dodatkowe, z uwzględnieniem sekwencyjności modułów

brak

Zalecana literatura i pomoce naukowe

Literatura podstawowa:

J. Fiske, Zrozumieć kulturę popularną, Kraków 2010.

M. Krajewski, Kultury kultury popularnej, Poznań 2003.

J. Storey, Studia kulturowe i badania kultury popularnej. Teorie i metody, Kraków 2003.

D. Strinati, Wprowadzenie do kultury popularnej, Poznań 1998.

Kultura popularna. Konteksty teoretyczne i społeczno-kulturowe, red. A.Gromkowska-Melosik i Z.Melosik, Kraków 2010 (stąd przynajmniej studia: Z.Melosika, J.Barańskiego).

Literatura uzupełniająca:

- Antropologia kultury wizualnej. Zagadnienia i wybór tekstów, oprac. I. Kurz, P. Kwiatkowska, Ł. Zaremba, Warszawa 2012.
- K. Banaszekiewicz, Nikt nie rodzi się telewidzem, Kraków 2000.
- J. Barański, Potęga i urok zakupów [w:] P. Kowalski (red.), Monety, banknoty i inne środki wymiany, Wrocław 2010.
- W. J. Burszta, Kultura popularna jako wspólnota uczuciowa, w: „Kultura Popularna”, 2002 nr 1.
- Bauman o popkulturze. Wypisy, wyb. M. Halawa, P. Wróbel, Warszawa 2008.
- A. Ben-Ze'ev, Miłość w sieci. Internet i emocje. Poznań 2005.
- Bestsellery, literatura popularna, odbiorcy. Empiryczne badania współczesnego czytelnictwa, red. A. Dymnel, Lublin 2009.
- B. Brzozowska, Gen X. Pokolenie konsumentów, Kraków 2005.
- W. J. Burszta, Od mowy magicznej do szumów popkultury, Warszawa 2009.
- CAMPania. Zjawisko campu we współczesnej kulturze, red. P. Oczko, Warszawa 2008.
- W. J. Burszta, W. Kuligowski, Sequel. Dalsze przygody kultury w globalnym świecie, Warszawa 2005.
- M. Castells, Galaktyka Internetu. Refleksje nad Internetem, biznesem i społeczeństwem, tłum. T. Hornowski, Poznań 2003.
- M. Czubaj, Biodra Elvira Presleya. Od paleoherosów do neofanów, Warszawa 2007.
- D. Dayan, E. Katz, Wydarzenia medialne. Historia transmitowana na żywo, tłum. A. Sawisz, Warszawa 2008.
- R. Drozdowski, Obraz na obraz. Strategie społecznego oporu wobec obrazów dominujących, Poznań 2006.
- B. Dziadzio, Naznaczeni popkulturą. Media elektroniczne i przemiany prowincji, Gdańsk 2014
- Dziecko w świecie mediów i konsumpcji, red. M. Bogunia-Borowska, Kraków 2006.
- U. Eco, Apokaliptycy i dostosowani. Komunikacja masowa a teorie kultury masowej, przeł. P. Salwa, Warszawa 2010.
- U. Eco, Superman w literaturze masowej. Powieść popularna: pomiędzy retoryką a ideologią, Kraków 2008.
- T. Edensor, Tożsamość narodowa, kultura popularna i życie codzienne, Kraków 2004.
- Ekrany piśmienności. O przyjemnościach tekstu w epoce nowych mediów, red. A. Gwóźdź, Warszawa 2008.
- M. Filiciak, Wirtualny plac zabaw. Gry sieciowe i przemiany kultury współczesnej, Warszawa 2006.
- Film: fabryka emocji, red. K. Klejsa, T. Kłys, Kraków 2003.
- J. Fiske, Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem, Wrocław 1999.
- Gadżety popkultury. Społeczne życie przedmiotów, W. Godzic, M. Żakowski (red.), Warszawa 2007.
- T. Goban-Klas, Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, Warszawa-Kraków 1999, cz. II.
- W. Godzic, Oglądanie i inne przyjemności kultury popularnej, Kraków 1996.
- W. Godzic, Rozumieć telewizję, Kraków 2001.
- W. Godzic, Telewizja jako kultura, Kraków 2002.
- W. Godzic, Telewizja i jej gatunki po „Wielkim Bracie”, Kraków 2004.
- W. Godzic, Znani z tego, że są znani. Celebryci w kulturze tabloidów. Warszawa 2007.
- M. Gołębowska, Demontaż atrakcji, O estetyce audiowizualności, Gdańsk 2003.
- M. Halawa, Życie codzienne z telewizorem, Warszawa 2006.
- M. Hendrykowski, Metafory Internetu, Poznań 2005.
- M. Hopfinger, Doświadczenie audiowizualne. O mediach w kulturze współczesnej, Warszawa 2003.
- Intermedialność w kulturze końca XX wieku, red. A. Gwóźdź, Białystok 1998.
- H. Jacoby, W. Irwin, Dr House i filozofia – wszyscy kłamią. Gliwice 2009
- W. Jakubowski, Edukacja w świecie kultury popularnej, Kraków 2006.
- H. Jenkins, Kultura konwergencji. Zderzenie starych i nowych mediów, Warszawa 2007.
- M. Jędryka, Popkultura dla blondynek, Gliwice 2009.
- Karnawalizacja. Tendencje ludyczne w kulturze współczesnej, red. Grad J., Mamzer H., Poznań 2004.
- D. de Kerckhove, Odkrywanie nowej elektronicznej rzeczywistości, tłum. W. Sikorski, Warszawa 1996.
- Kiczosfery współczesności, red. W. Burszta, E. Sekuła, Warszawa 2008.
- B. Kita, Między przestrzeniami. O kulturze nowych mediów, Kraków 2003.
- Komunikowanie (się) w mediach elektronicznych. Język edukacja, semiotyka, red. M. Filiciak, G. Ptaszek, Warszawa 2009.
- J. Kończak, Od Tele-echa do Polskiego ZOO. Ewolucja programu TVP, Warszawa 2008.
- P. Kowalski, Popkultura i humaniści. Daleki od kompletności remanent spraw, poglądów i mistyfikacji, Kraków 2004.
- B. Koziczyński, 333 popkultowe rzeczy... PRL. Jakość pierwsza, Poznań 2009.
- K. Krzan, Ekstaza w wersji pop. Poszukiwania mistyczne w kulturze popularnej, Warszawa 2008.

- Kultura Popularna (kwartalnik), red. nacz. W. Godzic, Kraków-Warszawa.
- Kultura popularna: konteksty teoretyczne i społeczno-kulturowe, red. A. Gromkowska-Melosik, Z. Melosik, Kraków 2010.
- Kultura popularna – tożsamość – edukacja, red. D. Hejwosz, W. Jakubowski, Kraków 2010.
- A. Lewicki, *Od House'a do Shreka. Seryjność w kulturze popularnej*, Wrocław 2011.
- G. Makowski, *Świątynia konsumpcji. Geneza i społeczne znaczenie centrum handlowego*, Warszawa 2003.
- T. Miczka, *O zmianie zachowań komunikacyjnych. Konsumenci w nowych sytuacjach audiowizualnych*, Katowice 2002.
- T. Miczka, *Wielkie żarcie i postmodernizm. O grach intertekstualnych w kinie współczesnym*, Katowice 1992.
- Między powtórzeniem a innowacją. Seryjność w kulturze*, red. A. Kisielewska, Kraków 2004.
- A. Nacher, *Rubieże kultury popularnej. Popkultura w świecie przepływow*, Poznań [2012] (tu rozdział pt. *Rewolucja ubrana w gadżety, albo wyblakły urok hipsterstwa*).
- Niedyskretny urok kiczu. Problemy filmowej kultury popularnej*, red. G. Stachówna, Kraków 1997.
- E. Nieroba, A. Czerner, M. Szczepański, *Flirty tradycji z popkulturą. Dziedzictwo kulturowe w późnej nowoczesności*. Warszawa 2010.
- Od fotografii do rzeczywistości wirtualnej*, red. M. Hopfinger, Warszawa 1997.
- A. Ogonowska, *Edukacja medialna. Klucz do rozumienia społecznej rzeczywistości*, Kraków 2003.
- A. Ogonowska, *Między reprezentacją a symulacją. Szkice z socjologii mediów*. Kraków 2007.
- A. Ogonowska, *Przemoc ikoniczna. Zarys wykładu*. Kraków 2004.
- T. Olczyk, *Politrozrywka i popperswazja. Reklama telewizyjna w polskich kampaniach wyborczych XXI wieku*, Warszawa 2009.
- K. Olechnicki, *Fotoblogi, pamiętniki z opcją przekazu. Fotografia i fotoblogerzy w kulturze konsumpcyjnej*. Warszawa 2009.
- R. Pankowski, *Rasizm a kultura popularna*. Warszawa 2006.
- Podglądanie Wielkiego Brata*, red. W. Godzic, Kraków 2001.
- Po kinie?... Audiowizualność w epoce przekazników elektronicznych*, red. A. Gwóźdź, Kraków 1994.
- Pop komunizm. Doświadczenie komunizmu a kultura popularna*, red. M. Bogusławska, Z. Grębecka, Kraków 2010.
- Post-soap. Seriale nowej generacji a polska widownia*, red. M. Filiciak, B. Giza, Warszawa 2011.
- Prędkość i przyjemność, Kino i telewizja w sobie symulacji elektronicznej*, red. A. Gwóźdź, Kielce 1994.
- Przemoc na ekranie*, red. M. Hendrykowska, M. Hendrykowski, Poznań 2001.
- G. Ptaszek, *Talk show. Szczerość na ekranie?*, Warszawa 2007.
- L. Pułka, *Kultura mediów i jej spektakle na tle przemian komunikacji społecznej i literatury popularnej*, Wrocław 2004.
- Rekonfiguracje modernizmu. Nowoczesność i kultura popularna*, red. T. Majewski, Warszawa 2009.
- Rozkoszna zaraza. O rządach mody i kulturze konsumpcji*, red. T. Szlendak i K. Pietrowicz, Wrocław 2007.
- G. Sartori, *Homo videns. Telewizja i postmyślenie*, Warszawa 2007.
- B. Skowronek, *Film w przestrzeni kultury audiowizualnej*, Kraków 2011.
- Seriale. Przewodnik krytyki politycznej*, Warszawa 2011.
- P. Sitarski, *Tak zwane gry komputerowe*, w: „Kultura Współczesna” 2005, nr 1(43), s. 158-166.
- Słownik literatury popularnej*, red. T. Żabski, Wrocław 2006.
- K. Stasiuk, *Krytyka kultury jako krytyka komunikacji. Pomiedzy działaniem komunikacyjnym, dyskursem a kulturą masową*, Wrocław 2003.
- Studia z teorii komunikowania masowego*, red. B. Dobek-Ostrowska, Wrocław 1999.
- B. Sułkowski, *Przemoc i pornografia śmierci jako przynęty medialne*, Łódź 2006.
- E. Szczęsna, *Poetyka mediów. Polisemiotyczność, digitalizacja, reklama*, Warszawa 2007.
- T. Szlendak, T. Kozłowski, *Naga małpa przed telewizorem. Popkultura w świetle psychologii ewolucyjnej*, Warszawa 2008.
- J. Z. Szeja, *Gry fabularne. Nowe zjawisko kultury współczesnej*, Kraków 2004.
- Świat (z) kolorowych czasopism*, red. E. Zierkiewicz, Wrocław 2010.
- Tekst (w) sieci. t. 1 i 2*, red. D. Ulicka, Warszawa 2009.
- Teledyskursy. Telewizja w badaniach współczesnych*, red. R. Allen, Kielce 1998.
- D. Urbańska-Galanciak, *Homo players. Strategie odbioru gier komputerowych*, Warszawa 2009.
- R. Wimmer, J. Dominick, *Mass media i metody badań*, tłum. A. Kożuch, Kraków 2008.
- W kulturze pierwszych stron*, red. I. Borkowski, A. Woźny, Wrocław 2005.

Informacje dodatkowe

Forma zaliczenia

Egzamin ustny, którego integralną częścią jest rozmowa poświęcona napisanemu esejowi.

Pomocna dla studentów lista problemów (jej wersja ostateczna) zostanie opublikowana w grudniu - część zasadnicza znajduje się na końcu niniejszego sylabusu.

W kursie (w programie studiów) mieszczą się 4 godziny konsultacji indywidualnych lub grupowych.